ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା

ପ୍ରକାଶନର ବୀଜଗୁଡ଼ିକ: ଉପମାରୁ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବୁଣାଣିର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2023-07-29

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାକୁ ବାଇବେଲରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ବାଇବେଲରେ ଏପରି କିଛି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତକାଳରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବିଶେଷଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ-ଶୃଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ ସେହି ପଶୁ, ଯାହା ପୃଥିବୀରୁ ଉପରକୁ ଆସେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ କିଣିବା କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ କରିବାରୁ ନିଷେଧ କରେ—ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଥାଏ।

> ଏବଂ ମୁଁ ପୃଥିବୀରୁ ଆଉ ଜଣେ ପଶୁ ଉଠି ଆସୁଥିବାକୁ ଦେଖିଲି; ତାହାର ମେଷଶାବକ ପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ନାଗ ପରି କଥା କହୁଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ଓ ତାହାରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରଥମ ପଶୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଧ କରେ, ଯାହାର ମରଣାନ୍ତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେ ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନିକୁ ନାମାଇ ଆଣେ, ଏବଂ ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯେଗୁଡ଼ିକ କରିବାକୁ ପଶୁର ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ କୁହେ ଯେ, ଯେଉଁ ପଶୁ ଖଡ୍ଗର ଆଘାତ ପାଇଥିଲା ତଥାପି ବଞ୍ଚିଥିଲା, ସେହି ପଶୁ ପାଇଁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିମା ତିଆରି କରନ୍ତୁ। ଏବଂ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରାଣ ଦେବାର ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ପଶୁର ପ୍ରତିମା କଥା ମଧ କହିପାରିବ, ଏବଂ ଯେତେ ଲୋକ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିବେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉ। ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—ଛୋଟ ଓ ବଡ଼, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦାସ—ସେମାନଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତରେ କିମ୍ବା ଲଲାଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ; ଏବଂ ଯାହା ପାଖରେ ସେହି ଚିହ୍ନ, କିମ୍ବା ପଶୁର ନାମ, କିମ୍ବା ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ନଥାଏ, ସେ କେହି କିଣିବା ବା ବେଚିବା କରିପାରିବ ନାହିଁ।
>
> ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଯାହାର ବୁଝିବାଶକ୍ତି ଅଛି, ସେ ସେହି ପଶୁର ସଂଖ୍ୟାକୁ ଗଣନା କରୁ; କାରଣ ଏହା ମଣିଷର ସଂଖ୍ୟା; ଏବଂ ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଶତ ଷାଠିଏ ଛଅ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11–18.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ପୃଥିବୀର ପଶୁ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସାତଟି ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି। ସେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପଶୁର ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରେ; ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସେହି ପଶୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଧ କରେ; ସେ ଏମିତି ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯାହା ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି; ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଭ୍ରମିତ କରେ ଏବଂ ଜଗତକୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପଶୁର ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଏ; ସେ ପଶୁର ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରାଣ ଦିଏ ଏବଂ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି କଥା କହେ; ସେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର ଭୟ ଦେଇ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ସେହି ପଶୁର ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଧ କରେ; ଏବଂ ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଲଲାଟ କିମ୍ବା ହସ୍ତରେ ସେହି ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ, ନାମ କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୟ ଓ ବିକ୍ରୟକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରେ।

ଏଗାରୋତମ ପଦରେ "ପୃଥିବୀରୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା" ପଶୁ ଯେ ପ୍ରତାରଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରେ, ତାହା ଏତେ ଭ୍ରମଜନକ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ସେ "ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରେ।" ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେବ। ଅର୍ଥାତ୍, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆକୁ ଛାଡ଼ି—ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀଙ୍କ ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଭ୍ରମିତ କରାଯିବ। ଏହି ସାରା ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପ୍ରତାରଣାର ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି।

ବାଇବେଲରେ କିଛି ଏପରି କାହାଣୀ ଅଛି ଯାହା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି, ଯଦିଓ କେବଳ ପୃଷ୍ଠସ୍ପର୍ଶୀ ସ୍ତରରେ ମାତ୍ର । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ମୋଶା ଏବଂ ଫାରାଓଙ୍କ ମଧ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନତା, ଦାନିଏଲ ଏବଂ ନେବୁଖଦ୍‌ନେସରଙ୍କ ମଧ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ, କିମ୍ବା ଯୀଶୁ ଏବଂ ପୀଲାତଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ଏହି ବାଇବେଲୀୟ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସରାସରି ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଏ। ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ମୋଶା, ଦାନିଏଲ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା। ମିଶର, ବାବିଲୋନ ଏବଂ ରୋମ—ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ କରିଥିବା ଇତିହାସ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ—ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲେ। ଈଶ୍ୱର କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।

> କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ; ଏହିହେତୁ, ହେ ଯାକୁବର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ନିଶେଷ ହୋଇ ଯାଇନାହଁା। ମଲାଖି ୩:୬।
>
> ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗତକାଲି, ଆଜି ଓ ସଦାକାଳ ଏକେ ଅଛନ୍ତି। ହିବ୍ରୁ 13:8।

ଦେବତା କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ—ଏହି ସତ୍ୟ ଆମକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ-ଶିଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ପୃଥିବୀ-ପଶୁ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରରେ କିଛି ସରଳ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ। ଯେହେତୁ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଦେବତା ମିଶର, ବାବିଲୋନ ଏବଂ ରୋମର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଦେବତାଙ୍କ କଳିସିଆ ସହ କିପରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ କିପରି ନିର୍ଯାତନା କଲେ, ତାହା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପରିଚିହ୍ନତ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଆମେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀ-ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିପାରୁ। ମିଶର, ବାବିଲୋନ ଏବଂ ରୋମ ପରି, ପୃଥିବୀ-ପଶୁକୁ ମଧ୍ୟ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସେହି ଇତିହାସ ଘଟିବାର ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପରିଚିହ୍ନତ କରାଯିବ, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଜାତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ ହୁଏ। ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଇବେଲୀୟ ନିୟମର ଆଧାରରେ ସ୍ଥାପନ କରିପାରୁ। ସେହି ନିୟମ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସତ୍ୟ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆଧାରରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

> ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ତିନି ସାକ୍ଷୀଙ୍କର କଥାରେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ, ତାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ; କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର କଥାରେ ତାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 17:6।
>
> କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ପାଇଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ପାପ ପାଇଁ, ମଣିଷ ଯେ କୌଣସି ପାପ କରେ, ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷୀ ଉଠି ଦାଁଡିବ ନାହିଁ; ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ମୁଖରେ, କିମ୍ବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ମୁଖରେ, ସେହି ବିଷୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 19:15.
>
> ଏହା ତୃତୀୟ ଥର ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛି। ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେବ। 2 Corinthians 13:1.
>
> କୌଣସି ପ୍ରାଚୀନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମାତ୍ର। ୧ ତୀମଥି ୫:୧୯।

ଈଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ମିଶରର ବିଦ୍ରୋହୀ ଫାରାଓଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କଲେ, ସେତେବେଳେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରାଚୀନ ମିଶରର ପତନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରାଚୀନ ବାବିଲର ଉଦୟ ଓ ପତନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, ସେହି ସହିତ ବାବିଲର ବିଦ୍ରୋହୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ରୋମର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉଦୟ ଓ ପତନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ଏବଂ ରୋମର ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କେବେବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେଉଥିବା ଚରିତ୍ରର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ—ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋର ପୃଥିବୀ-ପଶୁ—ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ

ଦ୍ୱ ାରା ଚିହ୍ନ ଟ ହେବ।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀ-ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ନେତୃତ୍ୱ ସହ ସମ୍ମୁଖ ସଂଘର୍ଷରେ ରହିବ, ଯେପରିକି ମୋଶା, ଦାନିଏଲ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ। ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭୂମିକାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ସୂଚନାକୁ ଆମେ ବିକଶିତ କରିବା ସମୟରେ, ଆମେ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବାଇବେଲର ମଧ୍ୟରେ ମିଳେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କୌଣସି ମାନବୀୟ ପରିଭାଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ନିୟମ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ, ଦଶ ନୈତିକ ନିୟମ, କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ, ଏବଂ ଏଭଳି ଅନେକ ନିୟମ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ଶୃଙ୍ଖଳାପ୍ରିୟ।

> ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଷ୍ଟତାରେ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳାନୁସାରେ କରାଯାଉ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ 14:40।

ବାଇବେଲୀୟ ଅଭିଲେଖରେ ଏପରି କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଳେ ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଅବହେଳା କରି କେହି ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅଧ୍ୟୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାଇବେଲ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ବାଇବେଲ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ-ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଯଦି କେହି ଅବହେଳା କରେ, ତେବେ ସେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ବୋଲି କିଏ ଆଶା କରିପାରେ?

> "ଏବେ ଆସ, ଆମେ ପରସ୍ପର ବିଚାର କରିବା," ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି: "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଯଦିଓ ସ୍କାର୍ଲେଟ୍ ପରି ରକ୍ତିମ ହୋଇଥାଏ, ସେମାନେ ହିମ ପରି ଶ୍ୱେତ ହେବେ; ସେମାନେ କ୍ରିମସନ୍ ପରି ଲାଲ ହୋଇଥାଏ ମଧ୍ୟ, ମେଷଲୋମ ପରି ହେବେ।" ଯିଶାୟ 1:18.

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ବାଇବେଲୀୟ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛୁ, ସେତେବେଳେ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ତାହା ବାଇବେଲ ନିଜେ ସ୍ଥାପିତ ଏବଂ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଆମେ ବାଇବେଲକୁ ଅନୁମତି ଦେବୁ। ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ନିୟମଙ୍କ ପାଖରେ ସଦା ଏକ ଶୟତାନୀ ନକଲ ଥାଏ, ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଚିହ୍ନିତ ସତ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗିତ ନିୟମ—ଉଭୟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବା ଏକ ଅବଶ୍ୟକତା।

> ପ୍ରିୟମାନେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କି ନୁହେଁ, ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଜଗତରେ ବାହାରିଯାଇଛନ୍ତି। ୧ ଯୋହନ ୪:୧।

ଏହି ଅଧ୍ୟୟନରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାରୁ ଅତିରିକ୍ତ ଆଉ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରୁ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା, ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ଏହି ବିଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ରଖିଥିଲେ।

> ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର; କିନ୍ତୁ ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଓ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେପରି ଆମେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବା। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୨୯:୨୯।

ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଯେମାନେ ସେହି ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିପାରନ୍ତୁ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେବଳ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିପାରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଥାଏ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଉଛି, ତାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମର ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ଓ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖାଯାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତତତ୍ତ୍ୱ ଖୋଲାଯାଏ, ତାହା ଯେତେବେଳେ ଏବଂ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ନୂତନ ନିୟମକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

> ଦେଖ, ଏମିତି ଦିନ ଆସୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଯେ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଘର ସହିତ ଏବଂ ଯିହୂଦାର ଘର ସହିତ ଏକ ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ସେହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଦିନ କରିଥିଲି, ଯେଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହାତଧରି ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲି; ସେମାନେ ମୋର ସେହି ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପତି ସମ ଥିଲି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି: କିନ୍ତୁ ଯେ ନିୟମ ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲର ଘର ସହିତ କରିବି, ସେହି ହେଉଛି ଏହା; ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରରେ ରଖିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ତାହା ଲେଖିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ହେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରଜା ହେବେ। Jeremiah 31:31–33.
>
> "ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନମାନରେ, ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ପୁନର୍ନବୀକୃତ ହେବାକୁ ଅଛି।" Review and Herald, February 26, 1914.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:1–3 ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ:

> ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାଣୀ, ଯାହା ଦେବତା ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଣ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ କଥା ଦେଖାନ୍ତୁ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ସେ ତାହା ନିଜ ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଇ ନିଜ ସେବକ ଯୋହନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କଲେ। ସେ ଦେବତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦେଖିଲେ, ସେସବୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ। ଧନ୍ୟ ସେ ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧–୩।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ" ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ। ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏକ ସନ୍ଦେଶ, କାରଣ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ" ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବେ ଯେ କଣ "ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅଛି।"

ଆମକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦେବାରେ ଯେପରି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ରୂପରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି," ସେପରି "ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ।"

> "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦିଆଯାଇବାରେ ଓ ତାହାରେ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାବଳୀରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଶିଖାଏ ଯେ ମାନବ କର୍ତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିର ଅଗୋଚରରେ ରଖାଯିବା ଉଚିତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଲୁଚାଇ ରହିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଉଚିତ। ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ପଢ଼। ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଇତିହାସକୁ ବିନ୍ଦୁବିନ୍ଦୁ ମନକୁ ଆଣ।" Testimonies to Ministers, 112.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦରେ "ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାମାନ" ଏବଂ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରଦାନ" ମଧ୍ୟ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ ଯେ, ଈଶ୍ୱର କିପରି ପଦେ ପଦେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ସଂପ୍ରେଷିତ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ତାପରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ନିଜ ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ସନ୍ଦେଶକୁ ସଙ୍କେତରୂପେ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ କଲେ। ତାପରେ ତାଙ୍କ ଦୂତ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ; ସେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ଓ ମୋ ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ। ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦ "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା" ଦ୍ୱାରା ଏପରିଭାବେ "ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା" ଯେ, ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣରେ ସମ୍ମିଳିତ "ସନ୍ଦେଶ" ଓ "ସମ୍ପ୍ରେଷଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା"—ଉଭୟକୁ ଜୋରଦେଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ।

ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏହି ତିନୋଟି ପଦ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ଅନ୍ତିମ ସନ୍ଦେଶ ମାତ୍ର ନୁହେଁ—ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ, ଏହି ତିନୋଟି ପଦ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ "ସତର୍କବାଣୀ"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସନ୍ଦେଶର "ସତର୍କବାଣୀ" ସ୍ୱଭାବ ତେବେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର

ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ "ଧନ୍ୟ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, କାରଣ ସେମାନେ "ଏଥିରେ ଲିଖିତ କଥାମାନଙ୍କୁ" ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି। ଏମିତି ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସତର୍କବାଣୀକୁ ନ ପଢ଼ିବେ, ନ ଶୁଣିବେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧନ୍ୟ ହେବା ଅସମ୍ଭବ। ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଯଦି ଲିଖିତ ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା, ଶୁଣିବା ଏବଂ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଧନ୍ୟ ଅଟେ, ତେବେ ଏମିତି ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଧନ୍ୟ ନୁହନ୍ତି। କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସନ୍ଦେଶକୁ ପଢ଼ିବେ, ଶୁଣିବେ ଏବଂ ପାଳନ କରିବେ? ଯଦି ତେଣୁ, ସେ ଧନ୍ୟ ହେବେ; ଯଦି ନୁହେଁ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା କହନ୍ତି: 'ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ପଢ଼େ'—ଏମିତି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପଢ଼ିବେ ନାହିଁ; ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ। 'ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଶୁଣନ୍ତି'—ଆଉ କିଛି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିଛି ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ନୁହେଁ। 'ଏବଂ ତାହାରେ ଲିଖିତ କଥାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି'—ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ନିହିତ ସତର୍କବାଣୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅନେକେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଆଶୀର୍ବାଦର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପହାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାରେ ଗମ୍ଭୀରଭାବେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକୁ ଠାଠ୍ଠା କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦହୀନ ରହିବେ।" The Great Controversy, 341.

ତୃତୀୟ ପଦରେ ଥିବା "ସମୟ ନିକଟରେ ଅଛି" ବାକ୍ୟାଂଶଟି ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଇତିହାସରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଶେଷ ସଚେତନତାର ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିବ। "ସମୟ"—(ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ) "ନିକଟରେ ଅଛି।" ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି, କାରଣ ସେହି ସମୟ ନିକଟରେ ଅଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ (ଯୋହନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ) ସେହି "ସମୟ" ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝନ୍ତି। ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟି ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଲେଖିଥିଲେ, ତଥାପି ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ 100 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପରେ ବହୁଦିନ ପରେ ଇତିହାସରେ ଏକ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ସଚେତନତାର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷିତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ସେହି "ସମୟ" "ନିକଟରେ ଅଛି," ସେତେବେଳେ "ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ହେବ" ବୋଲି ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ, ସେହିଟି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯିବ।

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧମାଳାରେ, ଆମେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ୟାଂଶମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ବାଇବେଲ ଏବଂ Ellen Whiteଙ୍କ ରଚନାବଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରାମାଣିକ ଅଧିକାର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ।

ଆମେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଦ୍ୱାରା ସଂକଳିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ, ଏବଂ Prophetic Keys ଶୀର୍ଷକ ସଂକଳନରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବୁ। ଆମେ Habakkuk's Tables ନାମକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅଧ୍ୟୟନକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବୁ।

ଆମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିୟମକୁ ସଂଜ୍ଞାପିତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖୁନାହୁଁ। ସଂକ୍ଷିପ୍ତତାର ନିମନ୍ତେ, ଯେମାନେ ଏହି ନିୟମର ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରମାଣ ପଢ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ କେବଳ Prophetic Keys ସଂକଳନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ। Habakkuk's Tables ଶୃଙ୍ଖଳା ସହିତ, ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କିଛି ଏମିତି ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣକୁ ସୂଚିତ କରିବା, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଏକ ବିଷୟକୁ ଅଧିକ ଗଭୀରତାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି।

ଆମେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟୟନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାବେଳେ, ଆମେ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଚାଲୁଥିବା ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଯାହା ଅବଦାନ ଦେଇଥାଏ, ସେହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ମାତ୍ର ଆମେ ଉତ୍ତର ଦେବୁ। ଆମର ଆଲୋଚନାର ପରିସର ବର୍ତ୍ତମାନର ଉପସ୍ଥାପନାମାଳା, ଆମେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ନିୟମାବଳୀ, ଏବଂ ହବକ୍କୂକଙ୍କର ସାରଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ମିଳୁଥିବା ସୂଚନାକୁ ସମାବେଶ କରିବ।

> ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାଣୀ, ଯାହା ଦେବତା ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଣେ ସେ ତାହାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ କଥା ଦେଖାନ୍ତୁ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ସେ ତାହା ନିଜ ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଇ ନିଜ

> ସେବକ ଯୋହନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କଲେ। ସେ ଦେବତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ର, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ର, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦେଖିଲେ, ସେସବୁର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ। ଧନ୍ୟ ସେ ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୧–୩।

"ପ୍ରକାଶ କଲେ" ବୋଲି ଯେ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦଟିର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ସୂଚନା କରିବା"। ସେ "ତାଙ୍କର" ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପଠାଇଥିଲେ, ଏବଂ "ତାଙ୍କର" ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ। "ତାଙ୍କର" ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ଗାବ୍ରିଏଲ।

> ଦୂତଙ୍କର ଏହି କଥା, 'ମୁଁ ଗାବ୍ରିଏଲ, ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ନିଧାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି,' ଏହା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରାଜଦରବାରରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନର ଏକ ପଦବୀ ଧାରଣ କରେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ନେଇ ଆସିଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ, 'ଏହି ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ମୋ ସହିତ ଦୃଢ଼ ରହୁଥିବା କେହି ନାହିଁ, କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜକୁମାର ମିଖାଏଲ [ଖ୍ରୀଷ୍ଟ] ଛାଡ଼ି।' ଦାନିଏଲ 10:21। ଉଦ୍ଘାଟନ ପୁସ୍ତକରେ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି, ଯେ 'ସେ ତାହାକୁ ନିଜ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରି, ନିଜ ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କଲେ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:1।" The Desire of Ages, 99.

ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲ ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ପଠାଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ମାନବଜାତି ଇତିହାସର ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ପହଞ୍ଚେ, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷିତ ହେବା ପାଇଁ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ" ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଜଣେ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ "ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ" ପ୍ରାୟତଃ ଦୂତମାନଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ "ଦୂତ" ବୋଲି ଅନୁଦିତ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସନ୍ଦେଶବାହକ।

ଇତିହାସରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାଶନ ନିଶ୍ଚୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷଣରେ ଘଟେ, ଯାହାକୁ "ସମୟ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଯୋହନ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ"। ସେହି ଅନ୍ୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ମୁଁ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ କରିଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ।

> ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି କଥାମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଥିବା ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ। ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି; ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର କଥାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରେ।"
>
> ଏବଂ ମୁଁ ଯୋହନ ଏହି ସବୁ କଥା ଦେଖିଲି ଓ ଶୁଣିଲି। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଓ ଦେଖିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଏହି ସବୁ କଥା ଦେଖାଇଥିବା ଦୂତଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରି ଉପାସନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଗଲି।
>
> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ସାବଧାନ, ଏମିତି କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମର ସହଦାସ, ଏବଂ ତୁମ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର, ଓ ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ସହଦାସ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର।"
>
> ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୋହର ଲଗାଇବା ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିହିତ। ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆଉଁ ଅନ୍ୟାୟୀ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆଉଁ ଅଶୁଚି ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଆଉଁ ଧାର୍ମିକ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆଉଁ ପବିତ୍ର ହେଉ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:6–11।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଶେଷରେ ଆମେ ସେହି ଏକଇ ବିଷୟକୁ ଦେଖୁଥାଉ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଆରମ୍ଭ ରେ ରହିଛି। ଯେତେବେଳେ "ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର" "ତାହାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ କଥା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ

ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ,” ସେତେବେଳେ ସଂଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଓ ସନ୍ଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ଏବଂ ଯେତେଶୀଘ୍ର ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଖାଯାଏ, ଯାହା “ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ” ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହାହିଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ପୂର୍ବରୁ ଆସେ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏହା ହେଉଛି ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ—ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ “ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଏକଇ ସନ୍ଦେଶ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ପ୍ରଥ ତିନି ପଦରେ ଯେ ଆଶୀର୍ବାଦର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି, ତାହା “ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ବାକ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରେ” ଏହି ଉକ୍ତି ସହିତ ପୁନରୁକ୍ତ ହୋଇଛି।

ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସମ୍ପ୍ରେଷଣ-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ବିସ୍ତାର ଦେଖୁଛୁ; କାରଣ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଯୋହନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ଯୋହନ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାଦ୍ୱାରା ଏତେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ଯେ ସେ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି; ତାହାପରେ ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଯୋହନଙ୍କ ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତମାନେ, ପୃଥିବୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ, ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାର ବଚନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ “ସହଦାସ” ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା-ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଥିବେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକୁ ନୁହେଁ।

ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ସେହି ଏକେ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେହି ଏକେ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି। ସେମାନେ ସେହି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଯେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ବାର୍ତ୍ତାଟି ପୁନର୍ବାର ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗ-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଆହୁରି ପ୍ରମାଣ ପାଉଛୁ ଯେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଟି ଅନ୍ତିମ ସଚେତନବାଣୀର ବାର୍ତ୍ତା, କାରଣ “ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ” ଯେ “ସମୟ”, ତାହା ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି; କାରଣ ଏହି ଘୋଷଣା— “ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆଉ ଅନ୍ୟାୟ କରୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆଉ ଅଶୁଚି ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଆଉ ଧାର୍ମିକ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆଉ ପବିତ୍ର ହେଉ,” ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପରେ କ୍ରମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସହିତ ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚେ।

> “‘ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ମହାନ ଅଧିପତି ମୀଖାଏଲ ଉଠିବେ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏମିତି ସଙ୍କଟର କାଳ ହେବ, ଯାହା ଜାତି ଥିବା ଦିନରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଯେମାନେ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ମିଳିବେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ।’ ଦାନିଏଲ 12:1।”
>
> “ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ପୃଥିବୀର ଅପରାଧୀ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପା ଆଉ ନିବେଦନ କରେ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ‘ଶେଷ ବର୍ଷା,’ ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ ଆସୁଥିବା ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସତେଜତା,’ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷାମୟ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଶୀଘ୍ରତାର ସହ ଏପଟୁରୁ ସେପଟକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ପୃଥିବୀରୁ ଫେରୁଥିବା ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଜଗତର ଉପରେ ଆଣାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀ ବିଧିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ‘ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର’ ପାଇଛନ୍ତି। ତାପରେ ଯୀଶୁ ଉପରସ୍ଥ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ନିଜ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ବନ୍ଦ କରନ୍ତି। ସେ ନିଜ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହନ୍ତି, ‘ଏହା ସମାପ୍ତ ହେଲା;’ ଏବଂ ସେ ଗମ୍ଭୀର ଘୋଷଣା କରୁଥିବାବେଳେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେନା ନିଜ ମୁକୁଟ ଖୋଲି ରଖେ: ‘ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଅନ୍ୟାୟୀ ହିସାବରେ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଅଶୁଚି ହିସାବରେ ରହୁ: ଏବଂ ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଧାର୍ମିକ ହିସାବରେ ରହୁ: ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ପବିତ୍ର ହିସାବରେ ରହୁ।’ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:11। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲା ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଯାଇଛି।” ଦ ଗ୍ରେଟ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 613.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ପୁସ୍ତକର ଶେଷରେ ଏକେ କାହାଣୀ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଏହି ଦୁଇଟି ଅଂଶକୁ ଏକତ୍ର କରିଲେ, ଆମେ ବୁଝିପାରୁ ଯେ “ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ” ହେଉଛି

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା। ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଟିକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଏକ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେ ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଆସେ। ଯେତେବେଳେ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ,"—ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ—ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ମାନବଜାତି ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ପାଳନ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ, ତାହାର ଆଧାରରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯାଏ।

"ଆମେ ଯେପରି ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସର ଅନ୍ତ୍ୟସୀମାକୁ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛୁ, ସେପରି ଶେଷ ଦିନସମୂହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷଭାବେ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଦାବି କରେ। ନୂତନ ନିୟମର ଶେଷ ପୁସ୍ତକ ଏମିତି ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯାହାକୁ ଆମେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଶୟତାନ ଅନେକଙ୍କ ମନକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି, ଯାହାର ଫଳରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନର ବିଷୟ ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଅବସରକୁ ସେମାନେ ସାନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି।"

"ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଈଶ୍ୱରଭୀରୁ ଶିକ୍ଷକ ଏହା ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ, ଆମର ତାରକକର୍ତ୍ତା ସ୍ୱୟଂ ଆସି ଯେ ସୁସମାଚାର ନିଜ ସେବକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ, ତାହାକୁ କିପରି ସର୍ବାଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟତାର ସହିତ ବୁଝିବେ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ,—'ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ, ଯାହାକି ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ କଥା ଦେଖାଇବେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଅଛି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦୃଶ୍ୟମାନ ରହସ୍ୟମୟ ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକର କାରଣରୁ ତାହାର ଅଧ୍ୟୟନରେ କେହି ନିରୁତ୍ସାହ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଯଦି ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଥାଏ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗୁ; ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦାରତାର ସହିତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତିରସ୍କାର କରନ୍ତି ନାହିଁ।' 'ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ପଢ଼େ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା କଥାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଟେ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ସଂନିହିତ ମହାନ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଜଗତକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଅଛୁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅଛି। ଏହି ପୁସ୍ତକର ଅଧିକ ନିକଟତର ଏବଂ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଏଥିରେ ସଂନିହିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେବା ଉଚିତ,—ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଜୀବନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଯେମାନେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ମିଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନାର ବିଷୟ କରିବା ଉଚିତ। ଏହା ଠିକ୍ ତାହାର ନାମ ଯାହା ସୂଚାଏ,—ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ସର୍ବପ୍ରମୁଖ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାଶନ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନିର୍ଭରତା କାରଣରୁ ଯୋହନ ପାତ୍ମସ ଦ୍ୱୀପକୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଯାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନିର୍ବାସନ ତାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଠାରୁ ପୃଥକ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ସେବକଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନିର୍ବାସନରେ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯାହା ଜଗତ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିଲା, ସେ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ।"

"ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆମ ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ; କାରଣ ଆମେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଛୁ। ଶୀଘ୍ରେ ଆମେ ସେହି ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ସ୍ୱାର୍ଥସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍, ଯେଣୁ ସେମାନେ ନିଜର କଥା ନୁହେଁ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟମାନେ କହିପାରନ୍ତୁ।"

"ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଏହା ଏକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ; କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି। ଏଥିରେ ସମାବିଷ୍ଟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଣୁ ଲୋକମାନେ ଅତିଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରନ୍ତି। ନଷ୍ଟପ୍ରାୟ ଜଗତର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଏକମାତ୍ର ଆଶା ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ।"

> "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିପଦସମୂହ ଆମ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯେ ବିପଦରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସତର୍କ କରିବାକୁ ହେବ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଯେ ଗମ୍ଭୀର ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ପର୍ଶିତ ରହିଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ, ଏବଂ ହରାଇବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପାଇଯାଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ। ଲେଖନୀ ଏବଂ କଣ୍ଠର ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାରେ ପ୍ରୟାସ କରିବେ।" Signs of the Times, July 4, 1906.

ଶତାଧିକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, 1906 ମସିହାରେ, ଆମକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶୀଘ୍ରେ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଘଟଣାମାନେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ବୋଲି ଦେଖାଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଆମେ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ।" 1906 ମସିହାରେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା। ଏହା ବୁଝିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ ଘଟଣାମାନେ ଘଟିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଥାଏ। ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ "ତାହାର ନାମ ଯାହା ସୂଚାଏ, ସେହି ଅର୍ଥରେ ନିଜେ ଅଟେ,—ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ସର୍ବପ୍ରମୁଖ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାଶନ।"

ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ଖୋଲାଯାଏ ଯେପରିକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଦେଇପାରନ୍ତୁ, ଯାହାର ଫଳରେ ସେହି ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣୁଥିବା ଲୋକମାନେ "ଅତି ସିଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇପାରନ୍ତି।" ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ (କାରଣ ଯେ ସମୟର ଇତିହାସରେ ସନ୍ଦେଶଟି ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଥାଏ, ସେହି ସମୟରେ ଯୋହନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି), ଯୋହନ ନିଜେ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେଉଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ବିଷୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭରସା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ" ନିମନ୍ତେ ସେ "ପାଟ୍ମୋସ ଦ୍ୱୀପକୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ।" ସେ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବାଇବେଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା—ଯାହା "ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ"—ଉଭୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

> ଏହାପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ିଲି। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏପରି କରିବ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମର ସହଦାସ, ଏବଂ ତୁମର ସେହି ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର; କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:10।

ଯୋହନ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଏମିତି ଜନସମୂହଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝନ୍ତି, ଏବଂ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଯାତିତ ହୁଅନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦରେ ପରମେଶ୍ୱର ପିତା ଓ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ସହିତ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି। ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଆହୁରି ବିସ୍ତାର କରେ। ଏହି ଦୁଇଟି ଅଂଶ 'ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ' ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସହିତେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣରେ ଯୋହନଙ୍କର ଭୂମିକାକୁ ବିସ୍ତାରରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ସେ କେବଳ 'ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ'ର ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି।

> ପ୍ରଭୁ ବାକ୍ୟ ଦେଲେ; ଯେମାନେ ତାହା ପ୍ରଚାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସମୂହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଥିଲା। ଗୀତସଂହିତା 68:11

ଯୋହନ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗଠିତ କରୁଥିବା "ବିଷୟସମୂହ"କୁ "ଦେଖିଲେ" ଏବଂ "ଶୁଣିଲେ", ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଲେଖି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ଏହା କହି, ମୁଁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଏସିଆରେ ଥିବା ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ; ଏଫିସ, ଓ ସ୍ମୁର୍ଣା, ଓ ପର୍ଗାମସ, ଓ ଥୁଆଟିରା, ଓ ସାର୍ଦ୍ଦିସ, ଓ ଫିଲାଦେଲଫିଆ, ଓ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ନିକଟକୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:19।

ସେ ଯାହା "ଶୁଣିଲେ" ଏବଂ "ଦେଖିଲେ", ତାହା ଲେଖି ଏସିଆ ମାଇନରର ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ସେ ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଣ୍ଡଳୀର କଥା ଆସିଲା, ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ, କାରଣ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ଦେଶ "ଏବଂ ... ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ" ଏହି ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯୀଶୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ କହି ଲେଖାଇଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେ ଯାହା ଦେଖିଲେ ଓ ଶୁଣିଲେ, ତାହା ଲେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ଏବଂ ଏକଥର ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହା ଲେଖିବାକୁ "ନୁହେଁ" ବୋଲି କହିଥିଲେ।

> ଏବଂ ସେ ସିଂହ ଗର୍ଜନ କରିବାବେଳେ ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକେ, ସେପରି ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ; ଏବଂ ସେ ଡାକିଲାପରେ, ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କଲା। ଏବଂ ସେହି ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିସାରିଲାପରେ, ମୁଁ ଲେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେଉଁଥି ମୋତେ କହିଲା, "ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲେଖ ନାହିଁ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:3, 4.

ଯୋହନଙ୍କୁ ସାତ ଗର୍ଜନ ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କଲା ତାହାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ସେ ସାତ ଗର୍ଜନର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ଅନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହରାଙ୍କିତ କର: ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଉଥିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ।... ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ତୁମ ପଥେ ଯାଅ, ହେ ଦାନିଏଲ: କାରଣ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୋହରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଦାନିଏଲ 12:4, 9.

> "ଏହି ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିସାରିବା ପରେ, ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଦେଶ ଆସେ: 'ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛି, ସେସବୁକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।'" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ଆମେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ ତାହା ହେଉଛି, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ—ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ସଂପ୍ରେଷଣ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସନ୍ଦେଶକୁ ସଂପ୍ରେଷଣ କରିବାରେ ଯୋହନ ଯେ ଭୂମିକା ପାଳନ କରନ୍ତି, ତାହା ବିଶେଷଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। କେବେ କେବେ ସେ କେବଳ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ ଓ ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହା ଲେଖିଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି କହାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏକଥର ତାଙ୍କୁ ଯାହା ସେ ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହା ନ ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ସନ୍ଦେଶ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କୁ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ, ଏବଂ ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ; ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଲେଖି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିଛ, ଏବଂ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହା ପରେ ଘଟିବ, ସେହି ସମସ୍ତ କଥା ଲେଖ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:19.

ଏହି ପଦକୁ ପଢ଼ିବା ସମ୍ଭବ ଯେ, ଯୋହନଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ କେହି ଚିହ୍ନଟ ନ କରିପାରେ। ଦେଖିଥିବା ଓ ଶୁଣିଥିବା "ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ" ଲେଖି ରଖିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସକୁ ଅଭିଲେଖ କରିବା, କାରଣ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରେ ସେହି "ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସକୁ ଅଭିଲେଖ କରିବା, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ସମୟରେ ଏକାସାଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ହେବ

ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ରଖିବା, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମ ଅଟେ। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏବଂ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, କାରଣ ମୂଳତଃ ତାଙ୍କୁ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, "ଯାହା କି ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖ," ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ ତୁମେ "ଏପରେ ଯାହା ହେବ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ" ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଥିବ, କାରଣ ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେଉଛି ଯୀଶୁଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର, କାରଣ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହେଉଛି ଏକ ନାମ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା। ସେ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ଆମେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ"ର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ମାତ୍ର ଆରମ୍ଭ କରୁଛୁ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ। "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ଶୀର୍ଷକ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ, ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ, ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କଠାରୁ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏ; ଯୋହନ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯିବା ପାଇଁ ରଖନ୍ତି। କାରଣ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ବୋଲି ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ପ୍ରେରିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲିଖିତ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟମଧ୍ୟରୁ, ଯୀଶୁ କିଏ ଏବଂ ସେ କ'ଣ, ସେଥିର ଯେ ଏକ ବିଶେଷତା ଅଛି, ତାହା ସନ୍ଦେଶଟିକୁ ଲେଖିବାରେ ଯୋହନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ସେ ଯେତେବେଳେ ସେତେବେଳର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖୁଥିଲେ, ସେ ସେହି ସମୟରେ ଆଗାମୀରେ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଥିଲେ।

ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିର ସତ୍ୟତା ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ନିଜ ଯୁଗ ଓ ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଲେଖିଥାନ୍ତି, ଯାହା ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତର ଏକ ସମୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଏହି ଗୁଣଟି ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, କିମ୍ବା ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ବାସ୍ତବରେ, ବାଇବେଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଏହି ଗୁଣକୁ ସେହି ପ୍ରମାଣରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ସିଦ୍ଧ କରେ ଯେ ସେହିଁ ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ ନିଜକୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛପଟରୁ ତୂରୀଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଗୋଟିଏ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, କହୁଥିବା, ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ, ଏବଂ ଆସିଆରେ ଥିବା ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଅ; ଏଫିସସକୁ, ଏବଂ ସ୍ମୁର୍ନାକୁ, ଏବଂ ପର୍ଗାମୋସକୁ, ଏବଂ ଥୁୟାତିରାକୁ, ଏବଂ ସାର୍ଦ୍ଦିସକୁ, ଏବଂ ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ, ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆକୁ।
>
> ଏବଂ ଯିଏ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେହି ସ୍ୱରକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଘୁଞ୍ଚିଲି। ଏବଂ ଘୁଞ୍ଚି ଦେଖିଲି, ସାତୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୀପସ୍ତମ୍ଭ; ଏବଂ ସେହି ସାତୋଟି ଦୀପସ୍ତମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେଙ୍କୁ, ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା, ଏବଂ ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ଚାରିପାଖରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଟିବନ୍ଧନୀ ବାନ୍ଧିଥିବା, ଦେଖିଲି। ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଓ କେଶ ଉନ ପରି ଧଳା, ହିମ ପରି ଶ୍ୱେତ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାଦ ଭଟ୍ଟିରେ ଦହିଥିବା ପରି ଶୁଦ୍ଧ ପିତଳ ସଦୃଶ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ବହୁ ଜଳର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଥିଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତରେ ସାତୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁଖରୁ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦ୍ୱିଧାର ଖଡ୍ଗ ବାହାରୁଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ତାହାର ପ୍ରବଳତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ସେପରି ଥିଲା।
>
> ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାବେଳେ, ମୃତକ ସଦୃଶ ହୋଇ ତାଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ିଗଲି। ତାହାପରେ ସେ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମୋ ପରେ ରଖି ମୋତେ କହିଲେ, ଭୟ କରନାହିଁ; ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:10–17।

ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସତ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତୂରୀସଦୃଶ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ କିଏ କଥା କହୁଛି ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ

ଘୁରିଲେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଦେଖିଲେ। ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜକୁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଲେ। ସନ୍ଦେଶରେ ଏବଂ ତାହାର ସଂପ୍ରେଷଣରେ, ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦ୍ୟରେ, ଆମେ ଏକ ସତ୍ୟର ରେଖାକୁ ପାଇଲୁ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଶେଷଭାଗରେ ଥିବା ସତ୍ୟର ରେଖା ସହିତ ସମାନ ଥିଲା। ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ ଯୀଶୁ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ, ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଶେଷରେ, ଯେପରି ଆରମ୍ଭରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ନିଜକୁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି।

> ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି କଥାମାନେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଥିବା ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ। ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି; ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର କଥାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରେ।"
>
> ମୁଁ ଯୋହନ ଏହି ସବୁ କଥା ଦେଖିଲି ଓ ଶୁଣିଲି। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଓ ଦେଖିଲି, ସେହି ସବୁ କଥା ମୋତେ ଦେଖାଇଥିବା ଦୂତଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପଡ଼ିଗଲି। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏପରି କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମର, ତୁମର ଭାଇମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର, ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ସହଦାସ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର।"
>
> ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଛି।
>
> ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆହୁରି ଅନ୍ୟାୟ କରୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆହୁରି ଅଶୁଚି ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଆହୁରି ଧାର୍ମିକ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ହେଉ।
>
> ଏବଂ ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି; ଏବଂ ମୋର ପୁରସ୍କାର ମୋ ସହିତ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦେବା ପାଇଁ। ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:7–13.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ସାବଧାନତାର ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେ, ଯେବେ ଯୋହନ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଆରମ୍ଭ ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ ବୋଲି ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ତାହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେବ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଥମେ ଉଦ୍ଘାଟିତ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ସତ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଶେଷରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭରେ ଓ ଶେଷରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ, ଯୀଶୁ ନିଜକୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦ ମନୁଷ୍ୟଜାତି ପାଇଁ ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହା ସେହି ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଏ। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସନ୍ଦେଶ "ତାହାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ" "ପଠାଯାଇ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା।"

ସେହି ଏକଇ ଚେତାବନୀର ସନ୍ଦେଶ ପରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଶେଷ ଅଂଶରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ଦୂତ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛୁଁ ପଛୁଁ ଆସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଉତ୍କଟ ରୋଷର ପାତ୍ରରେ ଅମିଶ୍ରିତଭାବେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗ କରିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂଆଁ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠୁଥାଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନରାତି କୌଣସି ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:9–11।

ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଯାହା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହା ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା, କାରଣ ଏହା ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହା ପରେ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ସେ ମହାଶକ୍ତିଧର ଥିଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଲା। ସେ ପ୍ରବଳ ସ୍ୱରରେ ଉଚ୍ଚରଣ କରି କହିଲେ, "ମହା ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି; ସେ ଭୂତମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣ୍ୟ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜର ହୋଇଯାଇଛି। କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରଜନିତ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ତାହା ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତାହାର ଭୋଗବିଳାସର ପ୍ରଚୁରତା ଦ୍ୱାରା ଧନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।"
>
> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମେ ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପର ସହଭାଗୀ ନ ହଅ, ଏବଂ ତାହାର ଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ଅଂଶୀଦାର ନ ହଅ। କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–5.

ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ, ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଏହି ସନ୍ଦେଶଟି ଗୋଟିଏ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ, ଯିଏ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲ ବୋଲି ପରିଚିତ; ଏବଂ ପରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ସ୍ୱର୍ଗମଧ୍ୟରେ ଉଡୁଥିବା କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କର ପୂର୍ବଛାୟା ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଦେଖାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରି ଏକ ପାଦ ଭୂମି ଉପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଦ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ରଖିଥାନ୍ତି। ସେହି ଦୂତଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଏ; ତାହା ତାଙ୍କର ମୁଖକୁ ମିଠା କରେ ଏବଂ ଉଦରକୁ ତିତ କରେ। ଯୋହନ ଯେ ପୁସ୍ତକଟି ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତାହା ଏକ ସନ୍ଦେଶ; ଏବଂ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପୂର୍ବଛାୟା ଦେଖାଏ; ତେଣୁ ସେହିଟି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଅଟେ।

ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସଙ୍କେତିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଚିତ୍ରିତ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ନିକଟରୁ ଖୋଜୁଥାଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ସାତ ଥର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେହି ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ସଙ୍କେତ କରେ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଘଟଣାରେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଥିଲେ ଗାବ୍ରିଏଲ। ତାପରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ତଳକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚଉଦମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଆଉ ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖୁ, ଯେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି। ପୁଣି, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖୁ, ଯିଏ ସେହି ଏକେଇ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି। ସାତଟି ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ହେଲେ ଗାବ୍ରିଏଲ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାଞ୍ଚଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅଟନ୍ତି।

ନିଶ୍ଚୟ, ସେହି ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତ୍ୟେକର ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଦୂତ ଅଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଯାହା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ଶେଷ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ସନ୍ଦେଶ ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାର ଶ୍ରୋତାମଣ୍ଡଳୀରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ।

ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସାତୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ ରେଖାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟିକୁ ସତର୍କତାପୂର୍ବକ ପରୀକ୍ଷା କରି ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରାଯିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ ମୁଁ କେବଳ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ଏକ ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପରିଭାଷିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେବା ସେହି ବିଷୟର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଟେ। ବାଇବେଲରେ "ବୀଜ" ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଆଦିପୁସ୍ତକ 1:11 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବୀଜ "ନିଜ ନିଜ ପ୍ରକାରାନୁସାରେ" ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ବୀଜର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଏହାକୁ ଜୋର ଦେଇ କୁହେ ଯେ ତାହାର ନିଜକୁ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ DNA ରହିଛି। ଯୀଶୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଏକ ବୀଜ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ।

> ସେହି ଦିନ ଯୀଶୁ ଘରୁ ବାହାରି ସମୁଦ୍ରତଟରେ ବସିଲେ। ଏବଂ ବହୁତ ବଡ଼ ଜନସମାହାର ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲା; ତେଣୁ ସେ ଗୋଟିଏ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ବସିଲେ; ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜନସମୂହ ତଟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଲା। ଏବଂ ସେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା କହିଲେ, କହୁଥିଲେ,
>
> ଦେଖ, ଜଣେ ବିଆ ବୁଣୁଥିବା ଲୋକ ବିଆ ବୁଣିବାକୁ ବାହାରିଲା; ଏବଂ ସେ ବିଆ ବୁଣୁଥିବାବେଳେ, କିଛି ବିଆ ପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଦେଲେ। କିଛି ପଥରିଆ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିକ ମାଟି ନଥିଲା; ଏବଂ ମାଟିର ଗଭୀରତା ନଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁରନ୍ତ ଅଙ୍କୁରିତ ହେଲା। କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବାପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଝଲସିଗଲା; ଏବଂ ମୂଳ ନଥିବାରୁ ସୁକିଗଲା। ଆଉ କିଛି କଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା; ଏବଂ କଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକ ବଢ଼ିଉଠି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦମନ କରିଦେଲା। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ବିଆ ଭଲ ଜମିରେ ପଡ଼ି ଫଳ ଦେଲା, କିଛି ଶତଗୁଣ, କିଛି ଷାଠିଗୁଣ, କିଛି ତ୍ରିଶଗୁଣ। ଯାହାର ଶୁଣିବାକୁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ।
>
> ଏବଂ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି?"
>
> ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନାହିଁ। କାରଣ ଯାହାର ଅଛି, ତାହାକୁ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଚୁରତର ଭାବେ ପାଇବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ନାହିଁ, ତାହାର ଯାହା ଅଛି ସେଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ କଢ଼ି ନିଆଯିବ। ସେହିହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କଥା କହୁଛି; କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଶୁଣୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି, ନାହିଁ କି ବୁଝୁଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି, 'ଶୁଣି ଶୁଣି ତୁମେ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେଖି ଦେଖି ତୁମେ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ଥୂଳ ହୋଇଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କର କାନ ଶୁଣିବାରେ ମନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ନହେଲେ କେବେନାକେବେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ନିଜ କାନରେ ଶୁଣିଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ନିଜ ହୃଦୟରେ ବୁଝିଥାନ୍ତେ, ଓ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି।'"
>
> କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ।
>
> ଏହେତୁ, ବୀଜବପନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ।
>
> ଯେତେବେଳେ କେହି ରାଜ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ, କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ବୁଝେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟଜନ ଆସି ତାହାର ହୃଦୟରେ ବପନ କରାଯାଇଥିବା ବାକ୍ୟକୁ ଛିନିନେଇଯାଏ। ଏହି ହେଉଛି ସେହି ଜଣ, ଯିଏ ପଥକୂଳରେ ବିଆ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା।
>
> କିନ୍ତୁ ଯେ ପାଥରିଆ ସ୍ଥାନରେ ବିଆ ଗ୍ରହଣ କଲା, ସେହି ହେଉଛି ସେ ଲୋକ, ଯେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ତକ୍ଷଣାତ୍ ଆନନ୍ଦରେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ; ତଥାପି ତାହାର ମନରେ ମୂଳ ନଥିବାରୁ ସେ କେବଳ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ; କାରଣ ବାକ୍ୟର ନିମିତ୍ତେ ଯେତେବେଳେ କ୍ଳେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଯାତନା ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ, ସେ ତକ୍ଷଣାତ୍ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼େ।

> ଯେ କଣ୍ଟ କମଧ ରେ ବୀଜ ଗ୍ର ହଣ କଲା, ସେହିଜଣ ବଚନ ଶୁଣେ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଜଗତର ଚିନ୍ତ । ଓ ଧନସମ୍ପ ତ୍ତ ି ର ଛଳନା ବଚନକୁ ଦମନ କରେ, ଏବଂ ସେ ନିଷ୍ଫ ଳ ହୋଇଯାଏ।
>
> କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଭଲ ଭୂମିରେ ବିଆ ପାଇଲା, ସେହି ହେଉଛି ସେ ଯେ ବାକ୍ୟକୁ ଶୁଣେ ଏବଂ ତାହାକୁ ବୁଝେ; ଯେ ଫଳ ମଧ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, କେହି ଶତଗୁଣ, କେହି ଷାଠିଗୁଣ, କେହି ତିରିଶିଗୁଣ। ମାଥିଉ 13:1–23।

ଏକ ବୀଜ, ଯାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ DNA ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଧାରଣ କରେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ସେହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେତେ ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ। ଏହି ସତ୍ୟକୁ "ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ" ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। ଏହି ନିୟମକୁ ଯେତେ ନିକଟରୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ, ସେତେ ଏହା ଅଧିକ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ।

ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ବିଷୟକ ଆମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନକୁ ବୀଜ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରିବାର ବିଷୟରେ ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ମଥିରେ ଆମେ ନିକଟରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିବା ଅଂଶରୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମର ବିଚାରରେ ପ୍ରସଙ୍ଗିକ କିଛି ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ଯୋଗ୍ୟ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଶେଷ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି।

> "ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ନିଜ ସମୟ ପାଇଁ ଯେତେକ କହିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଆମ ସମୟ ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଅଛି। 'ଏବେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପେ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଯୁଗମାନଙ୍କର ଅନ୍ତ ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି, ସେହି ଆମର ଚେତାବନୀ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲିଖାଯାଇଛି।' 1 Corinthians 10:11. 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆମ ପାଇଁ ସେହି କଥାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଛନ୍ତି; ଯେ କଥାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି।' 1 Peter 1:12...."
>
> "ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ତାହାର ଧନସମ୍ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଚିତ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖିଛି। ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସର ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣାମାନ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିମାନ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କଳିସିଆରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ହେଉଛି।" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ (ପୌଲ, ପିତର ଏବଂ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ) ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟଟି ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଖୋଲାଯାଏ। ତେଣୁ, ମାଥିଉ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ, "ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାନ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକ ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ ସେହି ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ ସେହି ସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ," ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ଏକେଇ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ।

> ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:3।

ଯୀଶୁ ବୀଜବପନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ବାଦ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ଏହି ପାରସ୍ପରିକ ଆଲୋଚନାରେ ଆଣିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆମ ପାଇଁ, ଏହା କହିଥିଲେ, "ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ।"

ଯିଶୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ଟି ଦିଅନ୍ତ ି ଏବଂ ଯେମାନେ ଶୁଣିବେ—ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚେତାବନୀ ସହିତ ତାହାର ସମାପ୍ତ ି କରନ୍ତ ି। ପରେ ଶିଷ୍ୟ ମାନେ ସେହି ଆଲୋଚନାରେ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତ ି, ଯେଠାରେ ଯିଶୁ କମ୍ ସେ କମ୍ ତିନୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତ ାଧାରାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତ ି। ସେ ଶ୍ରୋ ାତାମାନଙ୍କ ର ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀ ମଧ୍ୟ ରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ କୁ ଚିହ୍ନ ି ତ କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସେ ଯିଶାୟ ପୁସ୍ତ କରୁ ଏକ ଅଂଶକୁ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରି ଶ୍ରୋ ାତାମାନଙ୍କ ର ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀ ପାଇଁ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ପ୍ର ଦାନ କରନ୍ତ ି (କାରଣ ସ୍ମ ରଣ ରଖନ୍ତୁ , ଏହା ସମଗ୍ର ରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ର ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ରେ ସ୍ଥ ାପିତ, ଯେମାନେ ଶୁଣିବେ)। ସେ ଯେ ତୃତୀୟ ଚିନ୍ତ ାକୁ ଉପସ୍ଥ ାପିତ କରନ୍ତ ି—ଶ୍ରୋ ାତାମାନଙ୍କ ର ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀ ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଭାବରେ ଯିଶାୟ ପୁସ୍ତ କକୁ ଅତିକ୍ର ମ କରି—ସେହିଥିଲା ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ଏକ ବୀଜ। ତେଣୁ, ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ବାକ୍ୟ ଏକ ବୀଜ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ , ତାହା ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ର ଥମ ଅଧ୍ୟ ାୟରେ ଥିବା ଯିଶୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶନକୁ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଶୁଣିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟର ଏକ ଅଂଶ। ପ୍ର ଥମ ତିନି ପଦରେ ଦୁଇଜଣ ଶ୍ରୋ ାତା ଅଛନ୍ତ ି, ଯେପରି ମାଥିଉ ତେର ଅଧ୍ୟ ାୟରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୋ ାତାମାନଙ୍କ ର ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀ ଅଛି। ମାଥିଉ ତେର ଅଧ୍ୟ ାୟ କେବଳ ଏତିକି ଅନ୍ତ ର୍ଦୃଷ୍ଟ ି ଯୋଗ କରେ ଯେ, ଯେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀ କାର କରନ୍ତ ି ସେମାନେ କେମିତି କେମିତି ପ୍ର କାରରେ ଶୁଣିବାକୁ ନ ଶୁଣିବାର ପସନ୍ଦ କରନ୍ତ ି। ଏବଂ ଯିଶାୟଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଆମେ ଯେ ସନ୍ଦେ ଶ ଶୁଣିବାକୁ ଥାଉ, ତାହାରେ ଆଉ ଅଧିକ କିଛି ଯୋଗ କରେ।

> ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ବର୍ଷରେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି, ସେ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଉତ୍କର୍ଷିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗବସ୍ତ୍ରର ପାଶ ମନ୍ଦିରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା। ତାହାର ଉପରେ ସେରାଫୀମମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଛଅଟି ପକ୍ଷ ଥିଲା; ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ମୁହଁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରୁଥିଲା, ଆଉ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପାଦ ଆଚ୍ଛାଦନ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଆଉ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାରା ଉଡୁଥିଲା। ଏବଂ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଡାକି କହୁଥିଲେ, "ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।" ଏବଂ ଯିଏ ଡାକୁଥିଲା ତାହାର ସ୍ୱରରେ ଦ୍ୱାରର କବାଟର ସ୍ତମ୍ଭମାନେ କମ୍ପିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଗୃହ ଧୂଆଁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା।
>
> ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହାୟ, ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲି! କାରଣ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଠର ଜଣେ ମଣିଷ, ଏବଂ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଠର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛି; କାରଣ ମୋର ଆଖି ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି।
>
> ତାହା ପରେ ସେରାଫିମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ନିଜ ହାତରେ ନେଇ ମୋ ପାଖକୁ ଉଡ଼ିଆସିଲେ; ସେ ବେଦୀରୁ ଚିମଟାଦ୍ୱାରା ତାହା ନେଇଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ମୋର ମୁଖ ଉପରେ ସ୍ପର୍ଶ କରାଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏହା ତୁମ ଓଷ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଅଛି; ଏହିପରି ତୁମର ଅଧର୍ମ ଦୂର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତୁମର ପାପ ଶୋଧିତ ହୋଇଅଛି।
>
> ତାହାପରେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ସେ କହୁଥିଲେ, "ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ କିଏ ଆମ ପାଇଁ ଯିବ?" ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, "ଏଠାରେ ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ।"
>
> ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, ଯାଅ, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିବ, କିନ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧି କରିବ ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସ୍ଥୂଳ କର, ସେମାନଙ୍କର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ବନ୍ଦ କର; ନହେଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନରେ ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ, ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ, ଓ ସୁସ୍ଥ ହେବେ।
>
> ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରମାନେ ବାସିନ୍ଦାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ନହେବ, ଘରମାନେ ମନୁଷ୍ୟଶୂନ୍ୟ ନହେବ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଉଜାଡ଼ ନହେବ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂରେ ସରାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବହୁତ ବଡ଼ ପରିତ୍ୟାଗ ଘଟିବ। ତଥାପି ସେଥିରେ ଏକ ଦଶମାଂଶ ରହିବ, ଏବଂ ସେହିଟି ପୁନର୍ବାର ଫେରିବ, କିନ୍ତୁ ସେହିଟି ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ଯେପରି ଟେଇଲ୍ ଗଛ ଓ ଓକ୍ ଗଛ, ଯେମାନେ ନିଜ ପତ୍ର ପକାଇ ଦେବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାମାନଙ୍କର ମୂଳ ସାର ତାହାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହେ, ସେପରି ପବିତ୍ର ବୀଜ ତାହାର ମୂଳ ସାର ହେବ। ଯିଶାୟ 6:1–13.

ନିଶ୍ଚ ୟ, ଯିଶାୟାର ଏହି ଅଂଶ ଯେ ପରିମାଣ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀସମ୍ପ ର୍କିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପ ର୍ଶ କରିଛି, ସେହି ଗଭୀରତାରେ ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଚମତ୍କ ାରକ। ଏହି ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଅନେକକୁ ହବକ୍କୁକଙ୍କ ସାରଣୀମାନରେ ପୁନଃପୁନି

ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଆମେ କେବଳ ସେହି ଅଂଶରେ ଥିବା ସେସବୁ ବିନ୍ଦୁକୁ ସାରାଂଶରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି ଉଲ୍ଲେଖକୁ—ଯେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବୀଜ—ଆମର ବିଚାରକୁ ସମର୍ଥନ କରେ।

ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯିଶାୟା ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ସମୟର ଶେଷରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଆମର ବିଷୟର ପକ୍ଷରେ ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଯିଶାୟା ଏମିତି ଜଣେ ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାବେଳେ ପାପରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଯିଶାୟା ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରକାଶ ପାଇନଥିଲେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିଜ ପାପମୟତାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିନଥିଲେ। ସେ ଲାଓଦିକୀୟ ଥିଲେ, ସେ ଅନ୍ଧ ଥିଲେ।

> "ଯିଶାୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପକୁ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ନିଜକୁ ସେହି ଏକେଇ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅଧୀନ ଦେଖିଲେ, ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନାରେ ସେ ଏକ ଶୀତଳ, ପ୍ରାଣହୀନ ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ଦର୍ଶନ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏହା ଜାଣିନଥିଲେ। ଏବେ ସେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପବିତ୍ରତା ଓ ମହିମାକୁ ନିହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରତିଭା କେତେ ଅଳ୍ପ ଦିଶିଲା। ସେ କେତେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ! ପବିତ୍ର ସେବା ପାଇଁ ସେ କେତେ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଥିଲେ! ନିଜ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରେରିତ ପୌଲଙ୍କର ଏହି ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରେ, 'ହାୟ, ମୁଁ କି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପୀଡିତ ମଣିଷ! ଏହି ମୃତ୍ୟୁର ଶରୀରରୁ ମୋତେ କିଏ ଉଦ୍ଧାର କରିବ?'"
>
> "କିନ୍ତୁ ଇଶାୟାଙ୍କ ବିପଦକାଳରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପଠାଯାଇଥିଲା। 'ତାହାପରେ ସରାଫୀମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋ ପାଖକୁ ଉଡ଼ିଆସିଲା, ତାହାର ହାତରେ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଥିଲା, ଯାହାକି ସେ ବେଦୀରୁ ଚିମଟାରେ ଧରି ନେଇଥିଲା; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ମୋର ମୁଖରେ ସ୍ପର୍ଶ କରାଇ କହିଲା, ଦେଖ, ଏହା ତୁମ ଓଷ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଅଛି; ଏବଂ ତୁମ ଅଧର୍ମ ଦୂର କରାଯାଇଛି, ତୁମ ପାପ ପରିଶୋଧିତ ହୋଇଛି।' ଇଶାୟା 6:6, 7।"
>
> ଯିଶାୟାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାର ବିଶେଷ ଅଧିକାର ପାଇଛନ୍ତି। "ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କ ନିୟମର ସିନ୍ଦୁକ ଦେଖାଗଲା।" ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନିହାରି, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିବାବେଳେ, ସେମାନେ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଶୁଚି ଓଷ୍ଠର ଏକ ଲୋକ,—ଏମିତି ଏକ ଲୋକ ଯାହାଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ପୁନଃପୁନି ଅର୍ଥହୀନ କଥା କୁହିଛି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଭାଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର କରାଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାମୟ ଚରିତ୍ରର ପବିତ୍ରତା ଓ ସୁମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ସହ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟତାର ତୁଳନା କରିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରାଶ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ, ଯିଶାୟାଙ୍କ ପରି, ପ୍ରଭୁ ଯେପରି ପ୍ରଭାବ ହୃଦୟ ଉପରେ ପକାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯଦି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ନମ୍ର କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶା ଅଛି। ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଧନୁ ସିଂହାସନର ଉପରେ ଅଛି, ଏବଂ ଯିଶାୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହେବ। ପରମେଶ୍ୱର ଭଙ୍ଗହୃଦୟରୁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ।
>
> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏହି ମହାନ ଓ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ଧାନର ପୁଞ୍ଜଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବା; କାରଣ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଅଛି। ତେଣୁ, ବ୍ୟାପ୍ତ ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ଦେଖିବାବେଳେ ଏବଂ ଅଶୁଚି ଓଠରୁ ବାହାରୁଥିବା ଭାଷାକୁ ଶୁଣିବାବେଳେ, କାହାରୁ ହୃତ୍ସାହସ ନ ହେଉ। ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧକାରର ଶକ୍ତିମାନମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ; ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ଶେଷ ମହାସଂଘର୍ଷ ପାଇଁ ନିଜ ସେନାବଳକୁ ସମାବେଶ କରିବ, ଏବଂ ତାହାର ଶକ୍ତି ବିଶାଳ ଓ ପ୍ରାୟଃ ଅପରାଜେୟ ପ୍ରତୀତ ହେବ, [ସେତେବେଳେ] ଦିବ୍ୟ ମହିମାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଦର୍ଶନ, ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ସିଂହାସନ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଧନୁଷରେ ଆବୃତ, ସାନ୍ତ୍ୱନା, ନିଶ୍ଚିତତା ଓ ଶାନ୍ତି ଦେବ।"
> Review and Herald, December 22, 1896.

ଏହି ଦର୍ଶନ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।" ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଲାଓଦିକୀୟ।

> ଲାଓଦିକିୟାର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଆମେନ, ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ—ଏହି କଥାମାନ କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୋର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଯେ ତୁ ନ ଶୀତଳ, ନ ଉଷ୍ମ; ହାୟ, ତୁ ଶୀତଳ କିମ୍ବା ଉଷ୍ମ ଥାଆନ୍ତୁ। ତେଣୁ, ତୁ ଗୁନଗୁନିଆ ଥିବାରୁ, ଏବଂ ନ ଶୀତଳ ନ ଉଷ୍ମ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ତୋତେ ମୋର ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦେବି। କାରଣ ତୁ କହୁଛୁ, ମୁଁ ଧନୀ, ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; ଏବଂ ଜାଣୁନାହୁଁ ଯେ ତୁ ଦୟାଜନକ, କରୁଣାର୍ହ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ, ଏବଂ ନଗ୍ନ; ମୁଁ ତୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ, ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁନା ମୋ ପାଖରୁ କିଣ, ଯେଣୁ ତୁ ଧନୀ ହେବୁ; ଏବଂ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର, ଯେଣୁ ତୁ ପରିଧାନ କରିପାରିବୁ, ଏବଂ ତୋର ନଗ୍ନତାର ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଉ; ଏବଂ ତୋର ଚକ୍ଷୁମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁ-ଔଷଧରେ ଅଭିଷେକ କର, ଯେଣୁ ତୁ ଦେଖିପାରିବୁ।
>
> ମୁଁ ଯେତେଜଣଙ୍କୁ ଭଲପାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ତିରସ୍କାର କରେ ଏବଂ ଶାସନ କରେ; ତେଣୁ ଉତ୍ସାହୀ ହୁଅ, ଏବଂ ମନଫେରାଅ। ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି ଏବଂ କଡ଼ା ମାଡୁଛି; କେହି ଯଦି ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦ୍ୱାର ଖୋଲେ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବି, ଆଉ ସେ ମୋ ସହିତ। ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ତାହାକୁ ମୁଁ ମୋର ସିଂହାସନରେ ମୋ ସହିତ ବସିବାକୁ ଦେବି, ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜୟୀ ହୋଇ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବସିଛି।
>
> ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଆତ୍ମା କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:14–22.
>
> "ଲାଓଦିକିଆର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ଗଭୀର ଚେତାବନୀମୟ ଧିକ୍କାର ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ଅଟେ।"
>
> "'ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ: ଆମେନ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ, ଏହି କଥାମାନେ କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୋର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଯେ, ତୁ ନ ଶୀତଳ, ନ ଉଷ୍ମ; କାଶ, ତୁ ଶୀତଳ କିମ୍ବା ଉଷ୍ମ ହେଉଥାନ୍ତୁ। ସେହିହେତୁ, ତୁ କୁସୁମୁଷା ଥିବାରୁ, ଏବଂ ନ ଶୀତଳ, ନ ଉଷ୍ମ ଥିବାରୁ, ମୁଁ ତୋତେ ମୋର ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦେବି। କାରଣ ତୁ କହୁଛୁ, ମୁଁ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣୁନାହୁଁ ଯେ, ତୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ, ଦୟନୀୟ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଓ ନଗ୍ନ।'"
>
> "ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ, ଯେ ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ ବହନ କରି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ଡାକିଛନ୍ତି, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ନୁହେଁ। ଏହା କେବଳ ତତ୍ତ୍ୱମୂଳକ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହାରିକ ଅଟେ। ଲାଓଦିକୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେଶରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ନିରାପତ୍ତିର ଏକ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବଳେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ସୁଖେ ନିରୁଦ୍ୱିଗ୍ନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ସାଧନାର ଏକ ଉଚ୍ଚ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି। 'Because thou sayest, I am rich, and increased with goods, and have need of nothing; and knowest not that thou art wretched, and miserable, and poor, and blind, and naked.'"
>
> "ମାନବ ମନସମୂହ ଉପରେ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଭ୍ରମ ଆଉ କଣ ଆସିପାରେ, ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଭୁଲରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଏକ ନିଶ୍ଚିତତାରେ ରହନ୍ତି! ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୁଃଖଦ ଭ୍ରମରେ ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପାଏ, ତଥାପି ସେହି ଭ୍ରମରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ। ସେମାନେ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟନୀୟ। ଯେତେବେଳେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହାଯାଉଛି ସେମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଅନ୍ଧତା, ଦରିଦ୍ରତା ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିକୁ ଚମକପ୍ରଦ ନିନ୍ଦାବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରି ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାବୋଧକୁ ଭଙ୍ଗ କରେ। ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଏତେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଓ କଠୋର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଭୁଲ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ କଥା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସଠିକ୍ ହେବା ଉଚିତ।"

> “ଯେମାନେ ନିଜ ଅର୍ଜନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜକୁ ନିରାପଦ ବୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନରେ ସମୃଦ୍ଧ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର, ଯାହା ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ସେମାନେ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମିକ ଅନୁଗ୍ରହର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଅଛନ୍ତି। ଅପବିତ୍ର ହୃଦୟ ‘ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ।’ ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନେକେ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରସନ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଭଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକର ଏକ କିରଣ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। ଦିବ୍ୟ ଜୀବନରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ କୌଣସି ସଜୀବ ଅନୁଭବ ନାହିଁ। ଆତ୍ମାର ମୂଲ୍ୟବାନ ଅନୁଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଗମ୍ଭୀର, ଅବିରତ ପ୍ରୟାସର ନିଜସ୍ୱ ସତ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମ-ନମ୍ରତାର ଗଭୀର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି।” Testimonies, volume 3, 252, 253.

ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟ ନିଜର ଲାଓଦିକିୟା ଅବସ୍ଥାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ, ସେ ଜଗତଙ୍କ ପାଖକୁ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଆଗକୁ ଆସିଲେ। ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦ ଯିଶାୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କରି ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମହିମାଦ୍ୱାରା ଆଲୋକିତ କରେ।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାନ ଅଧିକାର ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ ଯେ ସମୟରେ ଅବତରଣ କରେ, ସେହି ସମୟରେ ଯିଶାୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି; କାରଣ ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯାଇଥିବାବେଳେ, ସେରାଫୀମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଶୁଣିଥିଲେ—“ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ର, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ; ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ପରି, ଯିଶାୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ଯୋହନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ “ଅବଶିଷ୍ଟ” ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଶାୟ ସେମାନଙ୍କୁ “ଦଶମାଂଶ,” ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଦଶମ ଅଂଶ, ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ। ହିବ୍ରୁ ଭାଷାର ମୂଳ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଦଶମାଂଶ ଦେବା।”

ଯିଶାୟା ଯେ “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?” ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୁନଃପୁନଃ କରାଯାଇଛି (ଏବଂ ସଂକ୍ଷିପ୍ତତାର ନିମନ୍ତେ, “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?” ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଜାତୀୟ ରବିବାର ଆଇନର ଆଗମନକୁ ସୂଚିତ କରେ।) Ellen Whiteଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ସେ ସମୟରେ “ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପଛପଛେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସିବ,” ଏବଂ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେହି ସମୟ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ “ନଗରଗୁଡ଼ିକ ନିବାସୀହୀନ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯିବ, ଓ ଘରଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟହୀନ ହେବ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରକୁ ସରାଇଦେବେ, ଏବଂ ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ମହା ପରିତ୍ୟାଗ ହେବ।” “ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ମହା ପରିତ୍ୟାଗ” ହେଉଛନ୍ତି Daniel 11:41 ଅନୁସାରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରାସ୍ତ ହେଉଥିବା “ଅନେକ” ଲୋକ। ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଶାୟା ଛଅ ଓ Matthew ତେରର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯାହାଙ୍କର ଆଖି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖୁନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ କାନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣୁନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ Revelation ତିନିର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେମାନେ Laodicean churchକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି।

> ସେ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ପତିତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ତାଙ୍କର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଦୋମ, ମୋଆବ, ଏବଂ ଅମ୍ମୋନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନମାନେ। ଦାନିଏଲ 11:41

ଯେପରିକି ଯୋହନ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ାଳୟରେ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ସେପରି ଇଶାୟା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ାଳୟରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ଏକ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ। ଇଶାୟା ସେହି “ଦଶମାଂଶ” କିମ୍ ୍ବା ଦଶମଭାଗକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଯାହା “ଫେରି ଆସେ” ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ପରି “ଭକ୍ଷ ିତ ହେବ”। “ଭକ୍ଷ ିତ” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ର

ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଭସ୍ମ କରିଦେବା। ତଥାପି ସେହି "ଦଶମାଂଶ"ର ଭିତରେ ଏକ "ସାର" ଅଛି, ଯାହାକୁ ଅଗ୍ନି ଭସ୍ମ କରିପାରେ ନାହିଁ। ତେବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଅନ୍ୟ ନଅ-ଦଶମାଂଶରେ ସେହି ସାର ନଥିଲା କି? ଯେ ଅଗ୍ନି ଟେଇଲ୍ ଓ ଓକ୍ ବୃକ୍ଷକୁ ଭକ୍ଷଣ କରି ଭସ୍ମ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିତ୍ରିତ, ସେହି ଅଗ୍ନି ହେଉଛି ମଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କର ଅଗ୍ନି, ଯିଏ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି।

> ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ସେ ମୋର ପୂର୍ବରୁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।
>
> କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ଦିନେ କିଏ ଅବସ୍ଥିତ ରହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ କିଏ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋବାଙ୍କର କ୍ଷାର ସଦୃଶ। ଏବଂ ସେ ରୌପ୍ୟର ଶୋଧକ ଓ ପରିଶୋଧକ ଭଳି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବେ ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୌପ୍ୟ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି। ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯେରୁଶାଲେମର ନିବେଦନ ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ହେବ। ମଲାଖୀ 3:1–4।

ଯିଶାୟାଙ୍କର ଦଶମାଂଶ, (ଯାହା ଏକ ଦଶମାଂଶ-ଅର୍ପଣ) ମଧ୍ୟ ମଲାଖୀଙ୍କ "ଧର୍ମିକତାରେ ଅର୍ପଣ" ଅଟେ। ମଲାଖୀଙ୍କ ଅର୍ପଣ ହେଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ, ଯେଉଁମାନେ "ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ "ଧର୍ମିକତାରେ ଅର୍ପଣ" ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯିଶାୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେମାନେ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା "ଭକ୍ଷିତ" ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେହିଁ ସେହି ଦଶମାଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଦଶମାଂଶ-ଅର୍ପଣ।

> ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାନୁସାରେ, ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରମୁଖ ନିର୍ମାତା ପରି ମୁଁ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସାବଧାନ ହେଉ, ସେ କିପରି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛି। କାରଣ ଯେ ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତିମୂଳ କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏବେ ଯଦି କେହି ଏହି ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉପରେ ସୁନା, ରୂପା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର, କାଠ, ଶୁଖିଲା ଘାସ, ଖରକୁଟା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ କରେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ; କାରଣ ସେହି ଦିନ ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବ, ଯେହେତୁ ତାହା ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ; ଏବଂ ଅଗ୍ନି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କେମିତି ପ୍ରକାରର, ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୩:୧୦–୧୩।

ପାଉଲ ଏଠାରେ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ "ଅଗ୍ନି" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ମଲାଖୀରେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଅଶୁଦ୍ଧ ମଳିନତାକୁ ଦହନ କରି ଦୂର କରେ। ଯିଶାୟାରେ "ଦଶମାଂଶ"ର ପରିଶୋଧନା "ଯେତେବେଳେ" ସେମାନେ ନିଜ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଝଡ଼ାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଘଟେ। ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟାନୁସାରେ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଗୁପ୍ତ ପାପ, ଆଡମ୍ବର ଏବଂ ଦୁସାହସର ପ୍ରତୀକ।

ଯିଶାୟାଙ୍କର "ଦଶମାଂଶ" ମଧ୍ୟରେ ଏମିତି ଏକ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଦହନ କରି ବିଲୁପ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେହି ସାରତତ୍ତ୍ୱ ହେଉଛି "ପବିତ୍ର ବୀଜ"। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ମହିମାର ଆଶା। ଯିଶାୟା ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ ଏକ "ପବିତ୍ର ବୀଜ" ଏବଂ ସେ ଯେ "ଦଶମାଂଶ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେହି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। "ପବିତ୍ର ବୀଜ" ଏବଂ "ଦଶମାଂଶ" ଉଭୟେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଲାଓଡିକିୟା ଅବସ୍ଥାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟା ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି।

ଇଶାୟାଙ୍କୁ ଏହିପରି ଚିତ୍କାର କରାଇଥିବା ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିନଷ୍ଟ, ସେ ଅଶୁଚି ଏବଂ କ୍ଷମାର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଥିବା ଜଣେ ପାପୀ ବ୍ୟକ୍ତି—ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଦର୍ଶନ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ, ଯେତେବେଳେ ବୃକ୍ଷମାନେ ନିଜ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଝଡ଼ାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଘଟେ। "Cast" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେବା", କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷକୁ "କାଟି ପଡ଼ାଇଦେବା"। ଏଠାରେ ଲାଓଦିକିଆର ବାହାର କରାଯିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ "ଦଶମାଂଶ" କିମ୍ବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଳ ମଲାଖୀଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣର "ଅଗ୍ନି" ମାଧ୍ୟମରେ ଯିବେ, ଏପରିକାରେ ସେମାନଙ୍କର ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ଦଗ୍ଧ ହୋଇ ଦୂର ହେବ, ଏବଂ ଏହିପରି

କେବଳ “the substance” ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ଯାହାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ହେଉଛି “ପବିତ୍ର ବୀଜ”। ଯେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରନ୍ତ ି, ସେମାନେ ମୃତ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ମାନଙ୍କ ପରି ଝଡ଼ାଯିବେ, କିମ୍ ବା ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଗଳି ଦିଆଯିବେ।

ଯୀଶୁ ହେଲେ ପବିତ୍ର ବୀଜ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବୀଜରେ ସମଗ୍ର ଉଦ୍ଭିଦକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ DNA ଥାଏ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବୀଜ; ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ, ଯଦି ତାହାକୁ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ବୁଝାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପକ୍ୱତାକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ସୂଚନାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ।

ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ଛଅ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଜନସମୂହଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ “ଶୁଣିବେ” ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼େ। ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଥିଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ପ୍ରଜା; ସେମାନେ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ; ସେମାନେ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା; ସେମାନେ ଥିଲେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ କିମ୍ବା ଶେଷ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ହେଲେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ତାଙ୍କର ଚୟିତ ଜନ, ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିଜନ—ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ। ଯିଶାୟଙ୍କ ଇତିହାସର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ, ଏମିତି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି ଯେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ହାରାଇଯାଇଥିବା ଏବଂ ଉଦ୍ଧାରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏମିତି “ଅବସ୍ଥା”ରେ ରହିବ।

ସେମାନେ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ଉଦ୍ଧାରଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଏମିତି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାରଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ଯେପରି ଯିଶାୟ ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସକାଳର ଯିହୂଦୀମାନେ ଥିଲେ।

ଲାଓଦିକୀୟଙ୍କୁ “ଶୁଣିବା”କୁ ପଡୁଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ବୀଜବପନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ସେ “ଶୁଣିବା”କୁ ହେବ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏକ “ବୀଜ”, ଏକ ପବିତ୍ର ବୀଜ। ଯେତେବେଳେ ଏହା “ଶୁଣା”ଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ଭିତି ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଗୁପ୍ତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଖୋଲିବା ଆରମ୍ଭ କରେ; କାରଣ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଏହି ଗଭୀର ଉପଲବ୍ଧିରେ ଆବୃତ ଅଛି ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତି। ଶେଷର ସହିତ ଆରମ୍ଭର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝିବାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ ଯେ, ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେହିଁ ବୀଜ।

> ଆରମ୍ଭରେ ବଚନ ଥିଲେ, ଏବଂ ବଚନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ବଚନ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ। ସେ ଆରମ୍ଭରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ସେସବୁରୁ ଗୋଟିଏମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିଲା। ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଲୋକ ଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛି; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧକାର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ନାହିଁ। ଯୋହନ 1:1–5।

> ଏବେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ କହୁନାହାନ୍ତି, “ଓ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ,” ଯେପରି ଅନେକଙ୍କ ବିଷୟରେ; କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଜଣେଙ୍କ ବିଷୟରେ, “ଓ ତୁମର ବଂଶଧରକୁ,” ଯିହେଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ଗାଲାତୀୟ 3:16।

ଶେଷ ଓ ଆରମ୍ଭ ର ସମ୍ପ ର୍କକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ “ପ୍ର ଥମ ଉଲ୍ଲେ ଖର ନିୟମ” ବିଷୟରେ ବୁଝାମଣି ଆବଶ୍ୟ କ। ପ୍ର ଥମ ଉଲ୍ଲେ ଖର ନିୟମ ଏହା ଚିହ୍ନ ଟ କରେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ିକ ଉଲ୍ଲେ ଖ ହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବପ୍ର ଧାନ ସନ୍ଦ ର୍ଭ, କାରଣ ତାହାରେ ସମଗ୍ର କାହାଣୀ ନିହିତ ଥାଏ; କାରଣ, ଦେବବାକ୍ୟ ଭାବେ ସେ ଗୋଟିଏ ବୀଜ। ଶେଷ ଉଲ୍ଲେ ଖ ଗୁରୁତ୍ୱ ରେ ଦ୍ୱ ିତୀୟ, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ସେଠାରେ କାହାଣୀର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧ ାଯାଇଥାଏ, ଏବଂ କୌଣସି

ଅସମାପ୍ତ ଅଂଶ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଯାଏ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବିଷୟର ମଧ ବଉ ´1 ଉଲ୍ଲେ ଖଗୁଡ଼ିକ ହିଁ କାହାଣୀକୁ ଶକ୍ତି ଓ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ତା ଯୋଗାଇଥାଏ, ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥରେ ମଧ ଭାଗ ମଧ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଶେଷ ପରି ସମାନରୂପେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ଏହି ବିଷୟରେ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ମଥିଉ ତେରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଂଶକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଲେ, ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ—ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି କିମ୍ବା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ନ ଶୁଣିବାର ଏକାଧିକ ପ୍ରକାରକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରେ ସେ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣୁଛି। କାରଣ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖି ପାରିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେସବୁ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ପାରିନଥିଲେ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ବୀଜବପନକାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ। ମାଥିଉ 13:16–18.

ଏହିପରି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ, ଏହି "ଆଶୀର୍ବାଦ" ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 1:3 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ଏକେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ:

> ଧନ୍ୟ ସେ ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ।

ମାଥିୟ 13ରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଯିଶାୟ 6 ପ୍ରତି ଉଲ୍ଲେଖ, ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ, ଏହା ସ୍ଥିର କରେ ଯେ ଜଗତର ଶେଷ ସମୟରେ ଏମିତି କିଛି ବିଷୟ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଶୁଣାଯାଏ ଯାହା ଏତେ ମହାନ୍ ଥିଲା ଯେ ଅନେକ ଧର୍ମୀ ପୁରୁଷ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ସନ୍ଦେଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ "ଦେଖିବେ" ଓ "ଶୁଣିବେ"।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ସାତ ଗର୍ଜନ" ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କଲା, ତାହାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି—"ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବୁ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ।" ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧିର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧି ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ "ସାତ ଗର୍ଜନ"କୁ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଘୋଷଣା ରହେ, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଅଂଶ ଅଟେ। "ସାତ ଗର୍ଜନ" ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ସାତଟି ଗର୍ଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଆଲୋକ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା…."
>
> "ଏହି ସାତଟି ଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିସାରିବା ପରେ, ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେପରି ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସେ: 'ସାତଟି ଗର୍ଜନ ଯାହା କହିଛି, ସେସବୁକୁ ମୋହର ଲଗାଇ ରଖ।' ଏଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାବଳୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ସାତଟି ଗର୍ଜନ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳୀନ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ସୂଚାଇଥାଏ, 1798 ଠାରୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି ଏକେଇ ଲେଖାରେ ଆମେ ଜଣାଯାଉଛୁ ଯେ ସାତଟି ଗର୍ଜନ "ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମାନୁସାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।" ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭର ଇତିହାସ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ, ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ଉପରେ ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରଖନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସ ପରି ସେତେଇ ପବିତ୍ର ଏକ ଇତିହାସ ଅଟେ।

ମଥିଉ ତେରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥାନୁସାରେ, ଏହି ଘଟଣାମାନେ ସେଇ ସବୁ ବିଷୟ ଯାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଜାଣିଥିବା ପାଇଁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଧନ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜେମାନେ ଯାହା ଦେଖନ୍ତି ଓ ଶୁଣନ୍ତି, ତାହା ପାଇଁ ଧନ୍ୟ। ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖନ୍ତି ଓ ଶୁଣନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ସାତ ଗର୍ଜନର ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ସାତ ଗର୍ଜନ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> 1840–1844 ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦିଗ୍ବୋଧ ହରାଇଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ।
>
> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣୁଛି। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ' [ମାଥିଉ 13:16, 17]। 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଚକ୍ଷୁମାନେ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ।"
>
> "ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେବ। ଶୀଘ୍ରହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣାନୁସାରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯିବ, ଯାହା ବଢ଼ି ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିର ଆହ୍ୱାନରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।" Manuscript Releases, volume 21, 437.

ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ଇତିହାସକୁ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିବା ଇତିହାସ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ କହନ୍ତି ଯେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକ୍ରମେ ଶୀଘ୍ର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯିବ ଯାହା ଫୁଲିଉଠି ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଘୋଷଣାରେ ପରିଣତ ହେବ।" "ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଘୋଷଣା" ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯିବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବ। ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ସେହି "ବାର୍ତ୍ତାମାନ" ଯେଉଁମାନେ "ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ" ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ 1840–1844 ମଧ୍ୟରେ "ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ଏବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବାକୁ ଅଛି।"

ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, "ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ," ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, "ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ, ଏବଂ ତାହା ଏସିଆରେ ଥିବା ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଦେ; ଏଫେସସ, ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣା, ପର୍ଗମୋସ, ଥୁୟାଟୀରା, ସାର୍ଦ୍ଦିସ, ଫିଲାଦେଲଫିଆ, ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆ ପାଖକୁ।"

1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସନ୍ଦେଶମାନେ ସେହି ବିଷୟର ଅଂଶ, ଯାହା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯିବାକୁ ଅଛି।